

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 251, març del 2008

VIA FORA!

PATENTS, MARQUES, DISSENY

Marcel·lí Curell i Suñol
Agent de la Propietat industrial

Al Masnou: Sant Felip, 31

A Barcelona:

Passeig de Gràcia, 65 bis
T. 93 487 51 66 · Fax 93 488 03 21

mail@curellsunol.es

MASNOU **INA**
RELLOTGERIA · JOIERIA

Descomptes molt interessants
Aprofiteu els últims mesos

Durant tot el temps de liquidació el nostre taller de reparació continuarà oferint el seu servei.

C/ Barcelona, 9 · Tel. 93 555 07 76

ES TRASPASSA LA BOTIGA
RAO AL 93 555 10 61

TIIDA

Desperta la teva intuïció

TALLERS MASNOU
Genís Oliveras, S.l.

Exposició i venda: Àngel Guimerà, 14.

Taller: Puerto Rico, 28

Tel. Fax: 93 540 31 57

EL MASNOU

Pintor Domènec Farré, 13-15 · **93 462 80 00** · 08320 el Masnou

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: El Sometent al Masnou. Disseny de la portada basat en el cartell de **Marc Villà Bassols** de l'any 1933

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 540 39 29
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.org

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Primeríssim

Loteria de Nadal de Gent del Masnou

El nostre número 07669 ha estat afavorit amb un premi de 100 euros per dècim.

A cada participació, li corresponen 12 euros, que es poden fer efectius, d'ençà del dilluns 7 de gener del 2008, a qualsevol

oficina de Caixa Catalunya.

Data de caducitat: 22 de març del 2008

**Assemblea General
ORDINÀRIA
Diumenge
27 d'abril del 2008
Informació
pàg. 29**

Editorial TANT DE BO...

En aparèixer aquest butlletí al carrer, just estaran a punt de celebrar-se les eleccions o tal vegada ja s'hauran realitzat i seran públics els resultats de tot plegat. Deixada enrere la feixuga campanya electoral, s'hauran esvaït tots els dubtes i fet bons o dolents els pronòstics i les enquestes d'opinió de tots colors.

Com que no és probable ni desitjable (llevat de sorpreses d'última hora) que cap dels dos pesos pesants de la política espanyola hagi aconseguit la majoria absoluta, haurà arribat el moment de relligar pactes i aliances postelectorals que permetin configurar un govern estable per als propers quatre anys i, en aquests afers, els partits d'arrel catalana se suposa que hi tindran alguna cosa a dir. Tant de bo que no desentonin. Sigui com sigui i atès que en l'editorial del mes passat ja vam emetre el nostre modest punt de vista, ara només ens cal esperar que el civisme hagi estat la tònica de la jornada, amb un nivell de participació força significatiu i que el plat de la balança s'hagi inclinat cap al cantó que més ens convé en clau de país, en clau catalana. Tant de bo que sigui així.

JA EN VAN 250

Amb el Butlletí del mes passat vam assolir una fita important que fa bo de ressaltar: va veure la llum el número 250 d'una llarga cadena ininterrompuda d'exemplars publicats, l'inici dels quals es remunta al gener de l'any 1987, exemplars que ens han acompanyat mensualment, directament a casa –en el cas dels socis i col·laboradors– o cercats al carrer en el cas de la resta de lectors.

Com cal esperar en tota empresa humana, tot és millorable i subjecte a crítiques –miller si són constructives– i, per tant, en arribar aquesta efemèride no ens estarem de reflexionar, portes endins, i escoltarem obertament totes aquelles observacions que ens vulguin fer arribar els socis i lectors per intentar polir el Butlletí en tot allò que ens sigui abastable, sense oblidar que tots els qui hi estem implicats ho fem desinteressadament i sense més intenció que l'esperit de servei al Masnou i a la llengüa i cultura catalanes, tal com manen els nostres estatuts socials.

Arribat aquest punt i seguit, és de justícia manifestar, una vegada més, la nostra gratitud a totes aquelles persones que al llarg d'aquest recorregut han fet viable l'aparició mensual del Butlletí, sigui des de la feina callada de corrector, equip de redacció o equip d'ensobratge, com a través dels escrits d'opinió, cròniques, recerca històrica, cartes a la bústia oberta, passatemps, foteses, anecdotaris, il·lustracions i material gràfic divers, dels quals no farem una relació nominal per evitar qualsevol oblit involuntari. A tots, des del més modest al més prolífic, quedí palès el nostre sincer agraïment.

Menció a part mereixen tots els soferts comerciants i institucions que amb els suport dels seus anuncis han permès que l'economia del Butlletí no toqui fons i segueixi navegant amb prou salut per encarar nous reptes de futur.

Gràcies a tots i que sigui per molts anys.

El President

Sumari

EDITORIAL	3
BÚSTIA OBERTA	5
A 400 EUROS EL VOT per Joan Camps.....	9
A CONTRACOR per Ramon Serra	11
LA SÍNDROME DE STENDHAL per Joan Maresma Duran	12
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	14
ARUNDEL per J. Condeninas.....	17
VISITA A ST. JERONI DE LA MURTRA per Victor Domingo	18
ELS RELLOTGES DE SOL PARLEN (IX) per Esteve Pujol.....	20
TEATRE CAPITAL per Rosa M. Isart i M.J.R. Lucas	22
CRÒNIQUES	
Les quatre columnes de Catalunya per Joan Muray.....	23
LA NOSTRA MARINA per Palemó Anglès i Sala	24
PETIT DICCIONARI de Joan Comellas.....	26
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Per Carles Maristany.....	27
GENT DEL MASNOU INFORMA	29
ARRAN DE SÒL per Pledebuit.....	30

Teatre familiar 2008

Sessió extraordinària
amb motiu del Dia Mundial dels Drets
de les Persones Consumidores.

Espectacle familiar: AL TEU CAU QUIN CACAU CAU?
Jocs gegantins, de música, balls de rondalles i històries

Diumenge 16 de març, a les 18 h, a Ca n'Humet

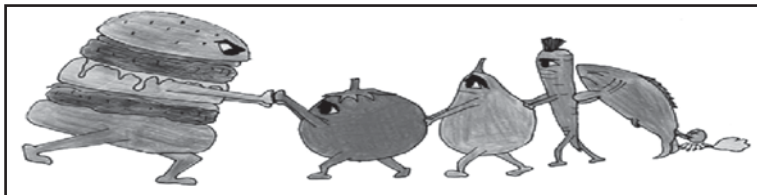

V Concurs de Cartells de Consum 2008

Dissabte 5 d'abril, a les 18 h,
Sala d'Actes de l'Edifici Centre

(J. Pujadas Truch, 1A), lliurament de premis i inauguració de
l'exposició dels treballs presentats al V Concurs de Cartells de Consum,
que enguany té com a tema "El transport".

De l'1 al 13 d'abril, l'exposició amb els treballs estarà oberta al públic.

Dibuix d'Arnau Bertran Inglada, guanyador del concurs de l'any 2007 "Alimentació sana, consum responsable". Categoria 12-14 anys.

Ajuntament del Masnou

Diputació Barcelona
xarxa de municipis

h o c r e c f a n t à s t i c a b ú s t o b e r t a n o h e r t a c o l d a m b

Totes les cartes adreçades a la **Bústia Oberta** encara que es publiquin amb pseudònim o inicials- cal que portin les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, núm. del D.N.I. i signatura. L'extensió no excedirà de vint ratlles mecanografiades a doble espai; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les.

Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes; seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

REBUIG DE L'AJUNTAMENT DEL MASNOU A UNA MOCIÓ PER TAL D'HOMENATJ- JAR LLUÍS MARIA XIRINACS I DEDICAR-LI UN CARRER O PLAÇA.

Cap dels grups municipals de l'Ajuntament del Masnou no ha volgut portar al Ple Municipal la moció presentada per la CUP (candidatura d'unitat popular) del Masnou en reconeixement i homenatge a Lluís Maria Xirinacs per poder discutir-la i votar-la. Alguns grups ni tan sols s'han dignat a contestar; d'altres ho fan dient que hi estan "en sintonia", però hi troben problemes en el redactat. Quan se'ls demana buscar-hi una solució, silenci absolut. En algun altre grup sembla que hi va haver diversitat d'opinions.

Només trobem coherència en grups municipals dels quals és lògica una negativa per motius ideològics. Com a mínim, contesten...

Què pensarà la ciutadania de Masnou de l'actitud de rebuig dels grups municipals? O la ciutadania no té res a dir en un cas com aquest?

Moció presentada per la CUP a l'Ajuntament del Masnou:

Sol·licita davant del Ple municipal del Masnou que es porti a tràmit la següent moció.

Pel reconeixement de la figura de Lluís Maria Xiri-

nacs i Damians (Barcelona 1932 – Ogassa 2007):

EXPOSA QUE:

Després de la mort de Lluís Maria Xirinacs el poble català ha perdut un dels seus referents. Lluitador incansable durant la dictadura i durant la falsa transició ha servit com a exemple i referent pels defensors de les llibertats i dels drets dels Països Catalans. Malgrat la seva trajectòria antifranquista i d'alliberament nacional en els darrers anys la seva figura ha patit un veritable descredit i tot tipus d'atacs per tal d'embrutar la seva imatge per part de la classe política i dels mitjans de comunicació.

Hem de remarcar que l'exsenador per Barcelona fou proposat per al premi Nobel de la Pau l'any 1976. PER TOT AIXÒ SOL·LICITEM QUE:

L'Ajuntament del Masnou demostrí el reconeixement a la figura d'aquest lluitador per les llibertats i drets dels Països Catalans tot dedicant-li un carrer, plaça o edifici públic per tal d'homenatjar la figura i que serveixi d'homenatge i d'exemple per a les actuals i les properes generacions de masnovines i masnovins, de catalanes i catalans.

Ferran Terol,
Membre de la Candidatura
d'Unitat Popular del Masnou
elmasnou@cup.cat

EL QUE DIGUEM SE'LS EN FOT.

Sr. President,

Em dirigeixo a vostè amb el prec que em publiqui aquest escrit al Butlletí de l'entitat que presideix en relació al fet de la compra dels terrenys (160 milions de pesetes) de la caserna de la Guàrdia Civil, del Masnou. Llegeixo al setmanari Tribuna del Maresme, número 157, a la seva pàgina 7, que s'ha aprovat el pressupost municipal del 2008 per un import de 28,5 milions d'euros (4.741 milions de pesetes). D'aquest import 21,2 (74%) milions són per a les despeses corrents i amortitzacions i 7,3 (26%) milions seran per a inversions.

Les inversions més destacades són:

- Intervenció al Mercat Vell (plaça del Titit)...**1,97 milions**
- Creació de nova llar d'infants.....**1,00 milions**
- Construcció de l'antic correus..... **0,89 milions**
- Estudi construcció 2n poliesportiu.....**0,40 milions**
- Primer pagament Caserna G. Civil.....**0,24 milions**
- Parc Vallmora **0,54 milions**

Queden uns dos milions d'inversió que deuen estar distribuïts per diferents àmbits, dels quals espero que n'hi hagi per adobar les voreres del Camí Ral, que deuen estar amortitzades sobradament, de tan deteriorades que estan.

El que sí que crida l'atenció van ser les votacions del pressupost i el comentari que publica la Tribuna i sembla que va fer el Sr. Alcalde.

El pressupost va ser aprovat en minoria pel

PSOE (PSC) i ICV-EuiA; van votar-hi en contra CiU i PP i es va abstenir ERC. Crida molt l'atenció que ERC estigui jugant a fet i amagar durant aquest legislatura, i encara no entenc per què no és dintre de l'equip de govern, si sabia que, en abstenir-se, s'aprovaria, i en principi sembla que està en contra de dues de les actuacions, construir a la plaça (antic correus) i pagar per la caserna de la G. Civil (1,13 milions d'euros en aquest pressupost), que ens podrien servir per a moltes altres coses més útils. On vas ERC?, si no ets dintre del Govern, però li deixes fer tot el que vol com si hi fossis, creus que el poble no ho veu?

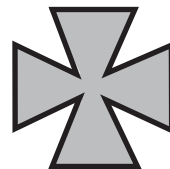
El Sr. Batlle va dir (segons Tribuna del Maresme) que el pressupost "**és real en base a les despeses de l'any passat i no al pressupost i aposta per seguir tancant les inversions en marxa i les prioritats que tenim assumides**".

Sembla ser que ERC s'hi va abstenir perquè molts aspectes venien del mandat anterior i s'havien tingut en compte moltes esmenes; malgrat tot és molt dur veure amb impotència com sembla que es llencen diners de tots per fer coses que no són necessàries forçosament

Desitjo als vilatans del Masnou que tinguem un bon certat a l'hora d'anar a votar, ja que després, de les nostres opinions, no en fan ni cas; semblem els vassalls, i els polítics fan i posen en marxa les seves **prioritats que tenen assumides** i Salutacions

JGG

Continua a la pàg. 7

FARMACEUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Març 2008

1	dissabte	Aymar
2	diumenge	Aymar
3	dilluns	Riera
4	dimarts	Fàbregas
5	dimecres	Viayna
6	dijous	Dominguez
7	divendres	Aymar
8	dissabte	Ocata
9	diumenge	Ocata
10	dilluns	Fàbregas
11	dimarts	Viayna
12	dimecres	Aymar
13	dijous	Dominguez
14	divendres	Ocata
15	dissabte	Riera
16	diumenge	Riera
17	dilluns	Viayna
18	dimarts	Fàbregas
19	dimecres	Riera <small>Sant Josep</small>
20	dijous	Dominguez
21	divendres	Dominguez
22	dissabte	Dominguez
23	diumenge	Dominguez
24	dilluns	Dominguez
25	dimarts	Riera
26	dimecres	Ocata
27	dijous	Fàbregas
28	divendres	Riera

29	dissabte	Viayna
30	diumenge	Viayna
31	dilluns	Aymar

Abril 08

1	dimarts	Ocata
2	dimecres	Fàbregas
3	dijous	Riera
4	divendres	Viayna
5	dissabte	Fàbregas
6	diumenge	Fàbregas
7	dilluns	Ocata
8	dimarts	Riera
9	dimecres	Fàbregas
10	dijous	Viayna
11	divendres	Dominguez
12	dissabte	Aymar
13	diumenge	Aymar
14	dilluns	Riera
15	dimarts	Fàbregas
16	dimecres	Viayna
17	dijous	Dominguez
18	divendres	Aymar

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9 del matí a 9 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

VOLEM UNA PLAÇA PUBLICA AL SOLAR DE L'ANTIC CORREUS

Senyor President i Gent del Masnou,

Som un grup de mares que adrecem la nostra petició públicament, atès que les instàncies fetes a l'Ajuntament no solen tenir ressò ni resposta.

D'altra banda, són molts els masnovins i masnovines que subscriuen el nostre prec, que no és altre que el solar que ocupava l'antic edifici de correus es destini a una plaça on puguem disfrutar d'un espai d'esbarjo i constituir un punt de trobada dels veïns. Altrament, serviria per gaudir d'alguns edificis que l'envolten: la bonica casa de la cantonada, la fàbrica dels canutillos i la meravellosa façana de Can Patatetes, així com la plaça de Catalunya, que, donat el moment polític que vivim, no estaria gens malament que aquest indret es veiés engrandit i millorat com les nostres justes i molt nobles reivindicacions a ser país. Fóra també com recuperar un trosset del Masnou que van conèixer els nostres pares i que dia a dia veiem convertir-se en quelcom anodí, on la convivència no té espais per esplaïar-se i, en caminar pels carrers atapeïts de tota mena d'andròmines amb rodes i sense, trobes a faltar aquella casa, aquell arbre, aquell racó emblanquinat. El Masnou ja no és la perla del Maresme sinó de l'especulació.

Volem un poble per viure-hi amablement, amb espais plens de vida perquè els nostres fills puguin gaudir-ne. No costaria gaire retor-

nar-nos aquesta placeta que tant embelliria el veïnat.

D'altra banda, consultats antics inventaris, resulta que el solar cedit en el seu moment a Correus figurava com una donació d'un particular a l'Ajuntament perquè es destinés a ÚS PÚBLIC (carrer, plaça, jardins) NO SERVEI PÚBLIC (oficines, dependències, magatzems...), que és la finalitat que se li va donar i que es pretén se li continuï donant).

Segur que amb una miqueta d'interès l'Ajuntament trobarà algun altre lloc per a les seves ja nombroses oficines municipals i el Masnou podrà d'aquesta manera recuperar un espai propi i entranyable.

I perquè tot sigui complet, aquests jardins es podrien dir *Jardins de M. Antònia Gibernau Estrada*, ja que per la finesa de les seves qualitats i l'entregada dedicació de la seva vida als infants i a l'ensenyament, constitueix un referent i un mirall per a totes les dones del Masnou i motiu d'emocionat record per a tot el poble.

En nom de les mares i en el dels qui comparteixen una mateixa idea d'aconseguir un poble més habitable i més nostre, gràcies.

M. Antònia Olivella Puig

ELS JARDINS DELS PAÏSOS CATALANS

Tapar l'immens forat dels jardins dels Països Catalans ha costat a la vila 934.000 euros.

I això que solament som a la primera fase! La segona fase, sorprenentment, consisteix a excavar un forat

com el que hi havia abans, però uns metres més enllà, per fer-hi un pàrquing. Això costarà el doble. Que cadascú en tregui les seves conclusions!

A més, si estudiem les persones que es beneficiaran del parc, que són sobretot avis i nens, penso que haurien de posar unes baranes per salvar els desnivells que s'hauran fet artificialment, i uns tanques perquè els petits no vagin a la carretera.

Sort que la gran arbrada que hi van plantar anirà bé per als cargols, ja que seran els únics que podran gaudir-ne de l'ombra.

valldeperas

EL DRAMA DE LA N-II

Novament el tripartit fa el que vol i no té cap consideració pels problemes del Maresme i especialment per la N-II.

Efectivament, en el nou esborrany d'inversions en infraestructures elaborat pel tripartit per als propers anys es parla textualment de "Millora de la N-II al Maresme tram Montgat-Tordera", és a dir, res de la supressió del peatge i molt menys del trasllat de la N-II.

Aquest tram del Maresme serà l'únic de tota la N-II (Madrid-la Jonquera) que no és autovia i que passa per nuclis densament poblats. Estadísticament és la carretera més perillosa de Catalunya i de l'estat espanyol. I a la qual només faltaven les últimes actuacions del ministeri per "pacificar-la" i per fer-la del tot intransitable.

El periodista Enric Sierra ens recordava dies enrere a

La Vanguardia que "fa 20 anys que es va decidir canviar l'autovia projectada Mataró-Tordera en autopista de pagament, Felipe González i els socialistes van argumentar que aquesta era una comarca rica i els ciutadans podien pagar el peatge". Mentrestant, es construïen autovies gratuïtes a dojo per tot l'estat espanyol gràcies als fons de cohesió de la Comunitat Europea.

Recordeu les exigències d'ERC demanant l'anul·lació dels peatges quan era a l'oposició, o d'aquell eslògan de fa quatre anys "Si guanya Zapatero, guanya Catalunya?"

Doncs ja estem veient els resultats dels uns i els altres. Traieu-ne les vostres pròpies conclusions.

Albert Bellido

FALTA DE FE

Ja ho tenia difícil per a decidir-me a qui votar però ara cada cop ho veig més clar. Sóc votant des de les primeres votacions democràtiques i sempre ho he fet convençut per a Catalunya però després de tants anys d'esperances, d'il·lusions i expectatives trencades cada cop em costa més aixecar-me del meu desencís, cada cop crec menys amb aquesta raça política tan barroera que hi ha i que em vol governar tant d'un costat com d'un altre, tant si vull com si no. Em declaro en vaga de vot i esperaré que algun dia, algú, em desenroqui. A més a més no sento gens meves aquestes properes eleccions.

Amb desconsol

Polític de Saló

Restaurant

DURAN

laBotigadel DURAN

Menjar per emportar · Restaurant

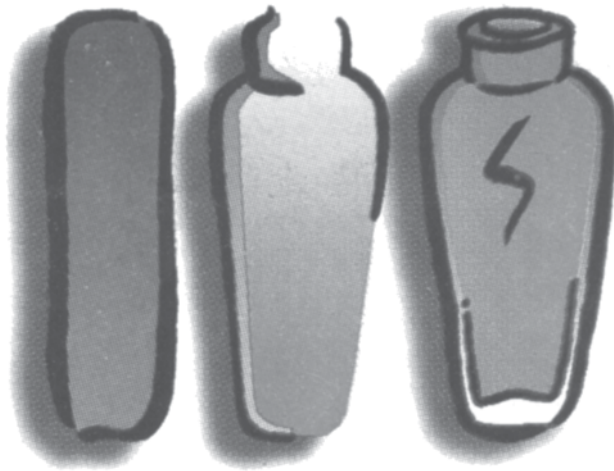
Àngel Guimerà, 18 · Alella · 93 555 10 45

Àngel Guimerà, 20 · Alella · 93 540 70 93

R.C.A.

Ramón Clemente S.A.

Fàbrica automàtica de vidre

Av. República Argentina, 15 El Masnou T. 93 540 40 12

GAIA
espai terapèutic

BOTIGA DE PRODUCTES BIOLÒGICS

1r. Aniversari!

Per a celebrar-ho i donar-vos les gràcies oferirem diferents activitats totalment gratuïtes

RISOTERÀPIA

Dissabte 15 de març del 2008. Xerrada-taller sobre els beneficis de la Risoteràpia

Per adults de 18 a 99 anys **PLACES LIMITADES.**

INFORMACIÓ AL 93 555 70 55 O VINE A VEURE'NS A GAIA ESPAI TERAPÈUTIC PERE GRAU, 42 · EL MASNOU

A 400 EUROS EL VOT

Per Joan Camps i Ortiz

A vegades les ofenses són més vexants per la forma que pel fons i, vet aquí que si traiem del context electoral l'oferta de Zatapatero de donar 400 euros si guanya les eleccions, resulta que planteja una filosofia de distribució d'ampla ventall social i molt acurada equitat. Per tant, si fem una abstracció i ho separem de la campanya electoral, aquesta manera de repartir euros deixa de ser un insult a la intel·ligència per ser un bé social.

La distribució de la riquesa és com la de l'aigua, quan és escassa recomanen que l'estalviem a l'hora de rentar els quatre plats a l'aigüera; però, mentrestant, tots els hotels de luxe –també les saunes– de Barcelona i ciutats cosmopolites espanyoles no posen cap límit a les sumptuoses banyeres que fan servir per millorar els serveis de les cambres –on el client hi està despert i en habitacions on el client també pot dormir. La solidaritat també es perd com l'aigua, a causa de les canonades poroses de l'economia submergida que, com Robin Hood però al revés, permet robar als pobres i fer que els rics siguin cada vegada més rics en la mesura que evadeixen impostos i no paguen la seguretat social dels treballadors que exploten mercès que, en no tenir papers, són treballadors il·legals.

Aquests 400 euros són una matussera ensarronada per comprar el vot; però, alerta, que voler guanyar vots promentent la baixada dels impostos és una estafa subtil molt més perversa. La societat està formada pels aturats i jubilats, que són tan pobres de solemnitat que per a la Hisenda no existeixen. Darrere ve la gran massa de productors anomenats mileuristes perquè cobren 1.000 euros de salari, que donen riquesa tangible, però no poden escapar del pervers IRPF, que la Hisenda els reté del full de salari. Seguidament els salaris pugen escalons fins arribar als deumileuristes –els qui declaren 10.000 euros al mes–, segment que la Hisenda ja no controla tan bé. Són salaris de

dubtosa productivitat, típics d'executius d'empresa i de càrrecs polítics, que, en rebre part del salari en diner negre, suborns, espècies indefinides i VISES OR transparents, obtenen un plus salarial que Hisenda no pot detectar amb precisió. Finalment entrem a la capa de la societat que menys impostos paga en raó del seu benestar, que són els centmilleuristes –els qui cobren 100.000 euros al mes–, empresaris i alts executius de la banca i caixes d'estalvi, de serveis públics vitals com l'aigua, l'electricitat, el telèfon, la televisió, els aeroports, l'AVE, que, entre empreses interposades, influències i informació privilegiada, poden difuminar els ingressos. També poden contractar ficticiament fills, germans, cunyats, amants, cònjuges, gendres... sense obligar-los ni tan sols a anar a la feina, i els ingressos familiars globals multimilionaris queden dispersos i desgravats de la imposició fiscal. En definitiva, els qui viuen més fastuosament són els qui més defrauden.

Primera conclusió: Si fem com Hisenda, que ignora l'existència de pobres de solemnitat, la societat està dividida en un ventall econòmic que va des dels qui ingressen 1.000 euros mensuals i paguen tots els impostos fins als qui cobren cent vegades més i tenen mil i una maneres de fote's d'Hisenda.

Segona conclusió: Els pobres de

solemnitat i els mileuristes gasten la major part del salari a menjar, educar els fills, vestir i habitar austerament; però els impostos indirectes de tot el que compren són idèntics als que paguen els deumileuristes i centmilleuristes, ja que els aliments tributen per a tothom el 7% d'IVA, a l'igual que el 16% per a la resta de coses.

Tercera conclusió: Els mileuristes han de portar els fills a una escola pública desorganitzada i poc dotada i des d'aquesta perspectiva miserable contemplen el greuge comparatiu de col·legis elitistes, que per cars són inassequibles i que a més són subvencionats amb els impostos que han pagat –IRPF i IVA– amb les seves miserables economies.

Quarta conclusió: Si els fills dels econòmicament febles no tenen recursos per estudiar igual que els econòmicament prepotents, aquesta injustícia els limita en coneixement i formació i els barra el pas a ser alguna cosa més que mileuristes, mentre que els fills dels assalariats prepotents, si no tenen una vida regalada sense donar cop, assoleixen fàcilment salaris deu vegades superiors.

Cinquena conclusió: A Catalunya, els impostos dels mileuristes passen per Madrid, que, per solidaritat amb altres autonomies, fa la repartidora sense dir com. Això té dos efectes: d'una part és

causa directa de la inflació local, que fa que els pobres d'aquí siguin més pobres que els de la resta d'Espanya. El segon efecte és insultant, ja que, si els pobres d'aquí demanen les balances fiscals de la repartidora de Madrid, aleshores els diuen que són desconfiats i insolidaris.

Sisena conclusió: Quan els salaris han pujat per corregir l'augment de l'IPC d'aquest any, els mileuristes han vist un augment màxim de 40 euros per mes, mentre que l'augment pels centmilleuristes ha estat d'un mínim de 4.000 euros, o sigui, quatre vegades el salari d'un mileurista. Dit d'una altra manera, cada vegada que puja l'IPC, el mileuristes perden poder adquisitiu per a les necessitats vitals i els centmilleuristes, amb el mateix augment, poden contractar tres servents de 1.000 euros al mes i encara els resten mil euros per a una festa.

N'hi ha més de conclusions sobre el

repartiment de la riquesa, per això l'oferta Zapatero podria tenir cert sentit si la xifra bé i fora del període electoral, quan els demagògics i més mentiders que aixequen la veda dels votants incauts. Posat a prometre solucions amb totes les conseqüències, hauria d'haver dit: ***Si gano las elecciones impondré impuestos que te cagas a todos aquellos que llevan a sus hijos a colegios privados, donde cobran más de mil euros por mes y alumno a través de fundaciones, a todos aquellos que pueden comprarse un coche de alta cilindrada cada año, a todos los que gocen de mansiones con más de dos salas de baño por cabeza, a aquellos que tengan un yate con tripulación y a todos aquellos que, con la VISA ORO corporativa o gubernamental, se pagan una comilona diaria de más de cien euros.***

Fent un càlcul d'aquest mètode, els 40

milions i escaig d'habitants de l'Estat, sense cap excepció, podrien rebre una subvenció aproximada, no de 400 euros sinó de **4.000 euros**. Això significaria el paradís per als pobres de solemnitat, 4 pagues extra a l'any per als mileuristes, menys de mitja paga per als deumileuristes i per al senyor Pizarro, exemple de centmilleurista, que, si és tan generós con ell diu, no li arribaria ni per a les propines als meravellous cambrers nacionals del santoral Arias Cañete, que, a diferència dels cambrers immigrants, saben distingir un *café* de un *café solo*.

Veieu com en discurs electoral la justícia social i el repartiment de riquesa són un senzill *paseillo*. **CREIEU-MEI, NO US QUEDEU A CASA, ANEM TOTS A VOTAR I NO ENS LA JUGUEM.** Que el govern que surti serà el que, en definitiva, ens mereixem.

DES DE QUE JUGO A L'SCRABBLE A GENT DEL MASNOU HE APRENDIT QUE ELS "ÀDHUCS" NO ES POSEN MAI EN PLURAL !

CASUM LES CABÒRIES!

PERFECCIONA EL TEU POLAC !!

TOTS ELS DILLUNS, DE 9 A 11 DEL VESPRE, JUGUEM A L'SCRABBLE EN CATALÀ AL LOCAL DE GENT DEL MASNOU. HI ESTÀS CONVIDAT!!

EL LOCAL DE GENT DEL MASNOU ESTÀ AL CARRER DR. AGELL, 9 (EL MASNOU).

A contracor

Per Ramon Serra i Roca

Era tard i estàvem molt cansats. Nouadibou és una ciutat caòtica com la majoria de ciutats mauritanes. Cerquem un càmping en el centre mateix de la ciutat i, com sempre, preguntant arribem a Roma. Darrere una portalada de ferro s'obre una placeta plena de una sorra fina, que ens obliga a vigilar per no caure de les motos. El meu company Ignasi, amb els ulls oberts com unes taronges, em fa avinent que hi ha un totterreny de l'any de la picor, amb matrícula navarresa. Baixo de la moto, em trec el casc i sento una veu gruixuda que diu.

– Joder, abuelo, a tu edat y aún en moto. (El malparit d'ençà aquella vegada sempre em diu abuelo.)

És el Carlos, un *tío* cepat amb qui et trobes bé a l'instant. Després de les típiques explicacions d'on som i on volem anar, em deixa anar de cop.

– Oye, Ramon, ¿tú eres catalán catalán?

– ¿Qué quieres decir con eso, tío?

– ¿Que si eres catalán auténtico, de los de verdad, de los que aman su tierra más que a España y habla siempre en catalán?

– Coño, claro que sí.

– Perfecto, así nos entenderemos siempre porque yo soy vasco.

Així vaig conèixer Carlos Yerro, un viatger infatigable, un aventurer amb qui vaig aprendre moltes coses i amb qui he viatjat unes quantes vegades per Àfrica, tenint el magnetisme suficient per fer-me deixar la moto (temporalment) per viatjar amb ell amb un quatre per quatre.

Aquell vespre de la trobada, ens va convidar a menjar llagosta (comprada al port per dos duros) a la acollidora cuina-menjador del càmping, regentat per un maurità de qui no et podies refiar gaire, però que no era mala persona. (A Mauritània, els autòctons són la gent que té el diner i el poder i tracten els negres d'una manera bastant despòtica. De fet Mauritània va ser el darrer país del món a abolir l'esclavatge, però avui en dia és "de facto" una pràctica habitual.)

Vàrem fer una part del viatge plegats, nosaltres amb les nostres motos i ell amb el 4x4. Les nostres converses ens van acabar de situar en un pla de proximitat tant ideològica com de la manera d'entendre els viatges. El seu vi i el seu whisky feien més agradable les parades i les estones de conversa.

Un cop a casa i via e-mail seguim la nostra relació. De cop un dia em diu si tinc ganes d'anar a Guinea Konacry, a un poblet de les muntanyes on coneix gent. Tal dit tal fet, a sobre d'un vell Jabato (antic 4x4 portuguès amb motor de Peugeot 505) marxem sud enllà fins a Dakar on recollim el seu amic i contacte Aliou. Amb ell anem de Senegal a Guinea i la seva habilitat per resoldre problemes de tot tipus em deixa bocabadat. Ja pot ser la policia el menjar o el dormir, Aliou té sempre la millor solució. Deixem la gran

ciutat de Tambacunda a Senegal i per una pista de terra vermella ens endinsem a la selva de Guinea. Quin viatge més collonut recorrent aquelles polsoses carreteres sense un gran de quitrà, menjant en petites barraques on les cabres pengen del sostre obertes en canal i la mestressa (gairebé sempre són dones les que manen) te'n talla un tros per acompanyar el plat d'arròs blanc de costum. La policia sempre ens demana diners, però nosaltres fem servir un vell truc de rodamón, o sigui, demostrant-li que no tenim pressa, d'aquesta manera, asseient-nos tranquil·lament o demanant-li si podem dormir allà mateix, el preu (tot i que sempre acabes pagant) baixa moltíssim. Arribem a Pita, una ciutat no gaire exagerada i d'allà per una pista salvatge d'uns cinquanta quilòmetres arribem al poblet de l'Aliou. És un paradís de calma, potser fins i tot massa per a nosaltres, acostumats a una vida més accelerada, però meravellós i relaxant. Portem molta roba en el cotxe, que donem al cap del poblet, que serà qui la reparteixi entre la gent. Ells, sobretot els nanos, ens miren encuriosits i ens diuen "porto", que és la paraula que tenen per parlar dels homes blancs. No cal ser un expert per entendre que aquest mot ve del portuguès, que van ser els primers a trepitjar aquestes terres. De fet a Guinea Bissau es parla portuguès.

La convivència durant una setmana amb ells va ser fantàstica. Ens vàrem acomiadar amb la promesa de portar una placa solar la propera vegada que hi baixéssim, perquè tinguessin llum i poguessin recarregar els mòbils, únic mitjà ràpid que tenen de comunicació. (Meravelles del món, hi ha poc menjar, però algun mòbil.)

A Pita mateix venem el cotxe i amb un taxi de "brousse" (vuit persones amb un 505 per fer 1.500 km) anem fins a Dakar per agafar l'avió, que ens tornarà a casa on podem rumiàr la propera evasió de les nostres presons daurades.

La síndrome de Stendhal

Per Joan Maresma Duran

Llegeixo a *Sant Google*, a *wikipedia*, el següent: La síndrome de Stendhal és una malaltia psicosomàtica que causa un elevat ritme cardíac, vertigen i fins i tot al·lucinacions quan algú pateix una sobredosi de bellesa artística, pintura i obres mestres d'art.

Aquest nom ve per l'autor francès del segle XIX Stendhal, que va donar una descripció detallada del fenomen que va experimentar en visitar la *Basílica de la Santa Creu de Florència* –l'any 1817– en un llibre de viatges.

Pel gener vaig estar a la capital de la Toscana. La ciutat em va semblar senzillament encantadora. Una ciutat no gaire gran, amb no gaires habitants, còmoda i on en molts racons encara es pot palpar el *Renaixement*. Grans noms van lligats a la ciutat: els Mèdici, Miquel Àngel, Leonardo, Botticelli, Brunelleschi, Dante... Grans edificis, museus i esglésies també: la *Galleria dell'Accademia*, la *Galleria Uffizi*, el *Duomo de Santa Maria del Fiore*, el *Ponte Vecchio*,

Santa Maria Novella...

No coneixia aquesta meravellosa ciutat, però sí que molts noms els havia sentits. No és veritat que els sàpiga situar tots en el temps ni poder parlar-ne una estona. Simplement no recordava tot el que havia llegit o el que havia estudiat un munt d'anys enrere. Un llegeix i aprèn i oblida si no segueix llegint, si no segueix estudiant, si no segueix pensant.

No em va passar com a Stendhal —el més conegut pseudònim d'Henri Beyle—, però sí que vaig

per això som a la cua d'Europa pel que fa a l'ensenyament...

A *Firenze* ens vam allotjar a casa d'una amiga *carioca*. Em va sorprendre el que va comentar: A Europa és molt difícil viure bé, ja que el lloguer o la compra d'una vivenda és una empresa de titans. És veritat. En aquesta societat de consum es fa molt difícil l'estalvi. Això va lligat al fet que els sous no són per llançar coets i l'habitatge s'emporta un percentatge elevat del salari. Aquí, a Brasil, no hi ha obres d'art gaire antigues. Tam-

perquè hi ha una gran part de la població que viu amb uns 200 euros al més —segurament menys d'aquesta xifra, però també hauríem de pensar com viu—, cosa que seria impensable a Europa, o almenys a Europa Occidental, ja que desconec la realitat de Romania o de Bulgària, països que fa poc van entrar al selecte club de la Unió Europea. No es pot tenir tot a la vida...

quedar gratament sorprès de l'estat de conservació de tots els monuments importants, de les obres que es restauren o es preserven per a futures generacions, dels miraments envers obres d'art que ja tenen el seu temps i que són un exemple del millor dels humans, que som els virus d'aquest planeta. També em va sorprendre el nivell d'anglès dels italians. Un bon nivell, que vaig observar a restaurants, cafeteries i botigues. Malauradament, no puc dir pas el mateix ni de Barcelona, Madrid o Toledo, llocs als quals vaig estar també aquestes vacances de Nadal. I això que aquest país és turístic, però em fa l'efecte que pensem que són els turistes els qui han de parlar la nostra llengua i —personalment— crec que és un error. Tal vegada

poc no hi ha seguretat social —sí que existeix, però és com si no— i l'educació pública és lamentable. Però sí que penso que els diners rendeixen una miqueta més

Històries de la vila

Per Joan Muray

EI SOMETENT ... ... del Masnou (2)

(continuació)

Les festes organitzades per a la benedicció de la bandera, que havia estat donada l'any anterior pel comte de Lavern, foren entre el 7 i el 8 de setembre, aquesta darrera, diada de les marededéus trobades, era la festa principal del sometent, que al Masnou eren força lluïdes, amb envelat i tot, l'anomenat **ENVELAT DEL SOMETENT**, que normalment feien a la plaça d'Ocata, pel 8 de setembre, dia de les marededéus trobades –la patrona del Sometent, la Mare de Déu de Montserrat, ho és– i tenia una durada de tres dies.

La bandera del Sometent del Masnou fou una donació dels comtes de Lavern, Pere G. Maristany i Oliver, i la seva esposa. És una peça de seda, ricament brodada per totes dues cares, segons el dibuix original de l'artista masnoví Agustí Casals, que es conserva actualment (1), encara que força malmesa. Entre els principals motius que té, hi veiem l'escut municipal d'aleshores, un veler, símbol mariner del Masnou, i la Mare de Déu de Montserrat (encara vestida), etc.

Del Caporal de Poble, sector de llevant, Pere Colomé i Casals, n'hem pogut saber un costum que seguia el diumenge junt a uns amics i sometents. Es reunien amb ell, a la seva masia de "la Font", Josep Ventura (de can Targa), Peretó Maristany i Pau Estapé (de can Xala), tot fent una beguda d'aigua amb anissos, per després anar a fer pràctiques de tir als marges de la bòvila d'en Roc, que era on ara hi ha la fàbrica de vidre dita "La Primitiva".

També era molt amic del músic i compositor Grau Maristany (Grau Til·là), que componia bona part de les cançons de caramelles (2).

Bandera del Sometent del Masnou, segons el programa de les festes amb motiu de la benedicció. Any 1915. Anvers i Revers.

De l'any 1928 és un Anuari (3), al qual trobem un llistat dels homes del Sometent de tot Catalunya, els del Masnou eren: el caporal de Districte, Pere Colomé i Casals; el sotscaporal de Districte, Salvador Estapé i Millet; els caporals de Poble: Josep Ventura i Estapé, Cèsar Olivé i Gumà, Jaume Coll i Ubiñana i Francesc Renter i

Vidal; els sotscaporals de Poble Josep Arisa i Guàrdia, Miquel Pagès i Roquet, Isidre Maristany i Rosés, Pere Vidal i Sust i Manuel Colomé i Casals; i els membres: Josep Arisa i Rovira, Ramon Montellà i Viladrich, Miquel Vidal i Bruy, Teodor Estapé i Millet, Esteve Pons i Matas, Ramon Garangou i Paradedà, Pau Oliveras i

Matas, Josep Oliveras i Pujadas, Joaquim Vila i Bori, Josep García i Cunill, Joan Duran i Miserachs, Pere Fàbregas i Cabré, Pere Cid i Serret, Fèlix Arisa i Xicola, Genaro Millet i Cunill, Llorenç Curell i Sampera, Joan Arimón i Millet, Josep Riera i Forgas, Francesc Lluch i Terrades, Pere Vidal i Rosés, Josep Casanovas i Grañé, Frederic Gibernau i Maristany, Antoni Estrada i Picañol, Salvador Vidal i Majó, Pau Bertran i Collell, Benet Roig i Bernet, Pere M. Font i Homs, Josep Cid i Serret, Josep Pagès i Ferrer, Joan Matalí i Rossell, Miquel Matalí i Font, Lluís Nogués i Camarasa, Pere M. Valls i Flavià, Gabriel Sanjuan i Hombravella, Josep del Valle i Arana, Josep Curell i Mirambell, Joan Sanjuan i Olivé, Josep Millet i Cunill, Salvador Arimón i Millet, Mateu Pons i Casals, Gerard Maristany i Pons, Joan Curell i Ordà, Gumersind Roca i Corchs, Joan Rovira i Basú, Lluís Suñol i Alcalde, Joaquim Jover i Isem, Roc Grané i Vidal, Joaquim Andiañach i Alsina, Joan Soler i Cebrià, Cristòfol Galofré i Figueras, Martí Dòria i Duran, Joan Ramentol i Dòria, Josep Andiañach i Mateu, Josep Dòria i Horta, Joan Marquet i Menéndez, Joan Dòria i Duran, Vicenç Aragó i Bel, Josep Corch i Mateu, Gerard Estapé i Millet, Josep Cusiné i Ferratjes, Pere Rosés i Truch, Francesc Pujadas i Pons, Josep Lloberas i Oliveras, Josep Ramentol i Corbera, Martí Liró i Molist, Francesc Fontanills i Maristany, Pius Pujol i Ordeig, Francesc Maristany i Fàbregas, Víctor Tuneu i Orta, Joaquim Piera i Estefa, Jaume Espart i Vilarrasa, Florenci Gibernau i Duran, Ferran Ribas i Mas, Jacint Maristany i Maristany, Pere Maristany i Maristany, Joan Vivó i Señorli, Marcel·lí Suñé i Ventura, Josep Salvat i Ferrando, Antoni Montfort i Gutiérrez, Juli Gazquez i Roldan, Vicenç Banquells i Mestres, Ramon Bosch i Besó, Rufino Carpena i Montesinos, Fèlix Gener i Reyes, Joan Grau i Pagès, Fermí Ballester i Ventura i Miquel Llovet i Casas.

Quant al Sometent en general, és sabut que va tenir un fort descridit, ja que a les èpoques de les dues dictadures del segle xx es va alinear amb aquells règims, fet que va produir descontent entre la població.

Després de la guerra (1936-39), les

primeres notícies que se'n tenen a nivell general són un "Reglamento de Somatenes Armados", editat pel *Ministerio de la Gobernación*, del 1945. I en l'àmbit masnoví, del maig del 1960,

Distintos componentes del «Somatén» de esta población han elevado a la Alcaldía un escrito que copiado a la letra dice:

«Ilmo Sr.: Los abajo firmados, vecinos de esta Villa, ante V. S. acuden y respetuosamente exponen: Que los mismos formaban parte del Somatén Armado de Masnou, mucho antes de nuestro Glorioso Movimiento Nacional, y sabedores del interés que V. S. tiene puesto a todo lo que se refiere al enaltecimiento de España y de nuestra muy querida Villa, se permiten formularle una petición, y es que el estandarte o bandera que simbolizaba a aquel patriótico agrupamiento, figure en el Salón de Sesiones del Ayuntamiento por V. S. tan acertadamente presidiendo al igual que, en unos ya lejanos días, presidía un magnífico velero, fiel reproducción de los tripulados por nuestros predecesores y orgullo de cuantas generaciones lo habian admirado. Además de su inmenso valor espiritual, tiene la enseña, que fué solemnemente bendecida al comienzo de una Misa de Campaña en el jardín del «Casino», el día 8 de septiembre de 1915, ante el Excmo. señor Capitán General de la Región, don César Villar y Villate, apadrinado y donado por los Excmos. señores Condes de Lavern, entre muchos preciados recuerdos el que, en la concentración de todos los somatenes de Cataluña, la mañana del dos de diciembre de 1923, en los jardines de Montjuich de Barcelona, al pasar revista a los estandartes, S. M. el Rey Don Alfonso XIII, el entonces Jefe de Gobierno General Primo de Rivera, hizo notar

referent a una sol·licitud feta a l'alcaldia d'aleshores i publicada al butlletí que s'editava (4). Aquesta sol·licitud, cal reproduir-la perquè és prou important per a la vila. Diu així:

al Monarca con halagüeñas palabras, oídas por todos los presentes, que el de Masnou era el más bello y valioso entre todos los presentados. Por lo tanto, ruegan a V. S.: Que por todos los méritos que posee la enseña, gloria de España y de Masnou, haga cuanto esté a su alcance para que el aludido estandarte, abrillatado con los colores de nuestra gloriosa Bandera Nacional y el Escudo de la población, tenga un lugar preferente en el Ayuntamiento, al lado de las beneméritas figuras de insignes patrios y el sillón consistorial por V. S. tan dignamente ocupado. Gracia que esperan alcanzar de V. S., cuya vida guarde Dios muchos años. Siguen las firmas de: El Conde de Lavern; don Pablo Bertrán; don Pedro Cid; don Genaro Millet; don Lorenzo Curell; don Pedro Maristany; don José Obiol; don Pablo Terrades; don José M. Millet; don José Doria; don José Salvat; don Vicente Aragón; don Luis Nogués; don Pío Pujol; don Francisco Fontanills; don Jaime Eparch; don Fèlix Arisa; don Francisco Pujadas; don José Arisa; don José Curell; don Luis Suñol; don Víctor Tuneu».

Dada cuenta en la sesión de la Comisión Municipal Permanente del día 2 de mayo se acordó pasarla al pleno municipal del mismo día, acordándose dar satisfacción a los peticionarios y colocar dicha Bandera en lugar preferente y visible de la Sala Capitular, así como sacarla en los actos públicos que así se acordase por elementos componentes del actual Somatén de Cataluña.

A la darrera desfilada en què va sortir, la del Corpus del 1960.

Com veieu, és la sol·licitud que la bandera del Sometent del Masnou estigués exposada a la Sala Capitular municipal. No sabem si fou així, però el que sí és cert és que des d'aleshores l'Ajuntament n'era (i n'és) custodi (5).

I la darrera vegada que es va veure públicament fou amb motiu de la processó del Corpus de l'any 1960, portada per: Jacint Maristany, comte de Lavern; Josep García i Sensat, Frederic Flo i Pere Pagès. En aquesta ocasió hi va haver problemes amb l'Alcalde i diversos membres de Falange, el primer perquè l'esmentada bandera portava, entre d'altres motius, l'escut de Catalunya, les "quatre barres" del Casal de Barcelona, i els segons, per voler-la portar ells. Els homes del Sometent s'hi negaren, tot dient que, si així es feia, ells se n'anaven cap a casa. Finalment la portaren ells, però l'Alcalde els va cridar a *capítulo*. Tingueren sort d'un oficial de la Guàrdia Civil que va posar-se del seu costat.

La darrera vegada que es va poder veure, tot i que en una exposició, fou a la Sala d'Art de Gent del Masnou, amb motiu de la mostra "Senyeres del Masnou", que es va celebrar entre l'abril i el maig del 2006.

El Sometent Armat fou dissolt definitivament pel Senat de l'Estat Espanyol l'any 1978.

Com a cloenda, voldria fer esment que enguany s'escau el dos-cents aniversari de la famosa batalla del Bruc (Anoia), la primera que es va guanyar contra els exèrcits napoleònics, i que fou mercès al Sometent català, provinent de Manresa i el seu corregiment, així com d'Igualada i pobles de la rodalia.

Fou el 6 de juny, quan una columna de 3.800 soldats de l'exèrcit francès, que de Barcelona es dirigia a Manresa, s'enfrontà als homes del Sometent, entre 1.000 i 2.000, ajudats pels d'un regiment suís i uns quants guàrdies valons, i els venceren en una collada prop del Bruc.

D'aquesta batalla en va sorgir la famosa llegenda del "Timbal del Bruc" (6).

Diploma del Sometent a favor de Josep Garcia i Cunill, de l'any 1920

NOTES

- 1- Actualment està dipositada a l'Arxiu Històric Municipal del Masnou i es va poder veure a l'exposició "Senyeres del Masnou", que féu Gent del Masnou el 2006.
- 2- En Grau "Til·là", als llibrets de cançons de caramelles, hi és profusament. També n'hi un d'aquests llibrets, tot i que només fet de caire familiar, on la lletra de les cançons és del Caporal de Poble, Pere Colomé i Casals.
- 3- És la "Guía-Anuario Ilustrado del Somatén".
- 4- Es refereix al B.I.M. (Boletín Informativo Municipal), de l'Ajuntament de l'alcalde Francisco de P. Salazar Culí.
- 5- Actualment està dipositada a l'Arxiu Històric Municipal del Masnou.
- 6- El timbal del Bruc és totalment llegendari i fou una mena de còpia d'un fet real, un fet que va passar dotze anys abans al terme de la Jonquera (Alt Empordà), on un vailet occità d'onze anys tocant el timbal va fer guanyar la batalla, aquest cop dels napoleònics, que conqueriren la Jonquera. Era el 1794.

FONS CONSULTATS

- Pau Roig i Colomé
- Josep Botey i Mir
- Josep Garcia i Sensat
- Lluís Morera i Pasqual, historiador.
- Butlletins de Gent del Masnou: 66 (la filla d'en Caset), 92 (Dídac Ortiz).
- Wikipedia.org (Internet)
- Boletín Informativo Municipal (B.I.M.), de maig 1960.
- "505 fets bàsics de Catalunya", de Josep M. Cadena. Edicions La Campana. Barcelona 1989.
- "El Sometent a la Catalunya Medieval", de Flocel Sabaté. Rafael Dalmau, Editor. Barcelona 2007.
- "Guía-Anuario Ilustrado del Somatén", de Isidoro Garcia Castaño, oficial 2º del Cuerpo de Oficinas Militares, Secretario Auxiliar de la Comandancia General de Somatenes de la 4ª Región (Cataluña). Barcelona 1928.
- Arxiu Vicenç A. Ballester i Camps. El Masnou.

Arundel

o la quinta essència de la personalitat anglesa

Per Josep Condeminas

Amb intenció de fer uns escrits, vaig buscar en una guia turística una població anglesa que, d'alguna manera, reunís l'essència de l'esperit anglès. Ho vaig trobar a la població d'Arundel. D'entrada em va agradar el nom i després les seves característiques. Vaig rebre molta informació del *West Sussex Record Office* de Chichester, la seu de l'administració del comtat de Sussex i, en el curs de la redacció del llibre, va anar augmentant el meu interès per conèixer la ciutat.

La ciutat, bé, jo en diria poble ja que és més petit que el Masnou, és remunta als inicis de la conquesta normanda. De fet, va ser un tal Roger de Montgomery, cosí de Guillem *El Conqueridor*, qui va iniciar el castell. Després es va anar fent el poble al seu voltant. L'actual castell, propietat del Duc de Norfolk, va ser destruït durant la guerra civil de 1643 per les tropes de Cromwell. Les ruïnes van restar abandonades durant anys, fins que al voltant de 1777 Charles Howard, onzè Duc d'Arundel i amic personal del rei George IV, va iniciar-ne la reconstrucció, que es completà als voltants de 1900. El treball de successius arquitectes victorians han combinat a crear i idealitzar la fortalesa normanda, simbolitzant l'històric orgull anglès. El 1338 la ciutat va patir un gran incendi, que gairebé la va destruir. La majoria d'edificis actuals daten

del segle XVIII i XIX, però encara conserva cases amb el típic entramat de fusta de l'època medieval. Pel costat de la població, hi passa el riu Arun; cabalós i navegable, amb un passat de gran activitat ja que antigament hi fondejaven vaixells de certa entitat atrets pel variat comerç de la ciutat. Ara bàsicament acull embarcacions esportives. En el museu de la ciutat, s'hi pot seguir la seva història. Actualment és una ciutat dedicada al turisme interior, fora dels circuits internacionals, ideal per anar-hi a descansar, passejar a peu o amb bicicleta, gaudint dels bucòlics paisatges de la vall d'Arun, on està enclavada la ciutat. Vorejant el riu hi ha un meravellós passeig anomenat *Mill Road* (camí del molí), ombrejat per uns enormes arbres de Lima, i que connecta amb el llac *Swanbourne*, on es pot passejar amb barca envoltat d'esplèndids boscos. També vora del passeig hi ha diversos Clubs amb un aire "retro" deliciós, on es practiquen moltes activitats lúdiques. A l'entrada dels recintes hi ha un curiós cartell (en contradicció dels que acostumem a tenir per aquí) i que diu: "S'admeten gossos". Tot això a poca distància del centre de la ciutat. Tot i ser una petita població, té una Catedral amb un sant local, sant Philip Howard, comte d'Arundel, que, per no abjurar de la seva fe catòlica durant el regnat de la

reina Isabel, filla del rei Enric VIII, va ser empresonat a la Torre de Londres on va morir anys més tard de disenteria. Va ser canonitzat pel Sant Pare Pau VI i actualment les restes del sant estan enterrades a la Catedral.

En ser una ciutat eminentment turística, hi ha bons hotels, comerços i cases de "Bed & Breakfast". Arundel també és famosa per la gran quantitat d'activitats que s'hi celebren durant l'any i en destaca el festival de música i teatre, que té lloc als jardins del castell. El darrer dia, abans d'agafar el tren, vaig comprar uns records.

– Good morning – vaig dir en entrar a la tenda i amb un marcat accent català que, no sé per què, sovint confonien amb alemany.

– German? – em va preguntar el botiguer.

– No, no, Spanish... Català.

– Oh! Català. Different, very different! – em va dir fent un gest admiratiu. Agradablement sorprès, vaig pagar la compra; però, com va dir una vegada el gran Salvador Dalí, potser sí que vindrà dia que anant pel món i, pel fet de ser català, tot ho tindrem pagat...!!

Visita al monestir de Sant Jeroni de la Murtra

Text de *Víctor Domingo*
Fotos de *Marcel Cid*

El diumenge 24 ens trobarem davant el cementiri del Masnou 34 masnovins i 3 premianencs de Premià de Dalt per fer una sortida cultural per visitar un monestir gòtic a la vessant de Badalona de la serralada de Marina. Travessant autopistes, autovies i semàfors arribarem a les onze en punt davant del monestir on ja ens esperava el senyor Dimas, que ens guiaria per les dependències, amb bons coneixements de la història del monestir, durant una hora i mitja.

L'any 1416 **Bernat Nicolau**, mercader barceloní, comprà una antiga casa del segle XIII, **Ça Murtra**, amb moltes terres, boscos, vinyes i horts entre Santa Coloma i Badalona, on s'establiren alguns monjos jerònims, on fundaren canònicament el monestir de **Sant Jeroni de la Vall de Betlem**. Però sempre s'ha conegut com a Sant Jeroni de la Murtra. Els documents escrits ens recorden que, en tornar del primer viatge, "Cristóbal Colón" va pujar a saludar els "Reyes Católicos", que s'hospedaven en el monestir.

La murtra és un arbust de flors blanques i oloroses, que en aquell temps arrelava a la comarca, i del qual es conserven dos arbusts a la porta

principal i un magnífic exemplar en forma d'arbre al pati del claustre. És un arbust típic de l'illa de Sardenya, i a l'Alguer hi ha el costum de plantar una murtra al jardí quan neix un fill. Costum que s'ha traslladat a Badalona i els seus vilatans puguen a plantar-la al jardí del claustre.

Començarem la visita per la plaça de l'entrada, amb una magnífica vista sobre Badalona i el mar. Enfront la portalada principal, l'edifici més antic amb dos pisos de cel·les, a l'esquerra una impressionant torre, que es va construir més tard per a la defensa de les incursions pirates, on vivia el prior de la comunitat. A la dreta l'entrada a la capella del Sant Crist, que en èpo-

ques anteriors havia estat dedicada a diferents sants. Al costat, un edifici de tres plantes de construcció posterior amb el campanar de l'església, i les noves vuit cel·les, que usen avui els qui busquen recer i pau, i per a residència d'estudiants sense distinció de lloc d'origen; on també hi ha tres biblioteques donades per persones de Badalona i Sant Sebastià, que els va salvar d'una epidèmia, sobre la porta d'entrada. Enfront hi ha les casetes on dormien els familiars que visitaven els monjos.

Passàrem al magnífic claustre en forma d'U, amb dos pisos d'arcades, amb capitells a les columnes i rosetons en els passadissos, esculpits amb cares de personatges, flors i escuts, en les quals es conserva molta pintura original. El pati té un brollador octogonal molt bonic amb aigua de la mina que ve de la muntanya, utilitzada per regar, i un pou amb aigua d'una altra mina, que ve de l'ermita de Sant Climent. A la dreta hi ha les restes de l'església derruïda; i es conserven alguns finestrals de l'absis. Al davant hi ha un edifici amb cel·les al primer pis i a sota el refectori, amb restes de pintures originals, que avui està transformat en

capella on se celebra missa cada diumenge. A continuació veiem la bodega, plena de bótes de diverses mides i el celler amb eines per elaborar vi. Al costat del claustre hi ha una bassa amb una font d'aigua de la mina, amb boniques ceràmiques antigues.

Actualment té cura del monestir un prevere catòlic i un grup de laics. És un espai de repòs, interreligiós i intercultural.

Vam acomiadar-nos molt contents i, amb una miqueta més de cultura històrica del nostre país, tornàrem cap a casa.

JERONI DE LA MURTRA

(Any 2002)

*Quan la Serralada de Marina
s'apropa a la conca del Besòs
i a poc a poc tot ella es declina
a sobre el llit del riu, buscant repòs,
molt moixament,*

la seva altivesa va decreixent.

*De dalt de la carena,
sant Onofre i sant Climent
albiren, encara, la mar plena
que a Barcelona i a Badalona,
constant i amatent, va batent.*

Els dos sants diuen:

"Aquí, a sota els peus,

els records viuen

Il·luy del brogit i de les males veus.

L'oblit els tapa amb son vell!

*Les gestes que l'almirall Colom
relatava del Nou Món
meravellaven Ferran i Isabel!"*

Allà, al Tinell

(cambra de parament, obra de Guillem Carbonell),

dins el Palau Reial Major de la Ciutat Comtal,

tot era de protocol oficial.

Però en plena natura

el diàleg es feia franc sense fretura,

inèdit,

replè de fantasia i de misteri,

ardent, il·lusionat

d'aquell nou continent,

tot just trobat!

Avui fa que aquest lloc la història

et reviscoli la memòria

i, com si fos endolcit per un núvol de mel,

sigui absorbit el pensament

en un moment,

per la blavor del cel.

I aquell fet tan il·lustre del passat

faci d'aquest cenobi abandonat:

Un instant màgic,

atractiu,

mig encisat!

Josep Vendrell i Torres

Per Esteve Pujol i Pons

Els Rellotges de sol parlen (IX)

Continuo amb la transcripció dels lemes o inscripcions dels rellotges de sol, segons el treball ingent del senyor Alfred Urbiola Jané que vaig presentar al butlletí del mes de gener d'enguany. Confio que sigui un plaer intel·lectual i la satisfacció d'una sana curiositat per als lectors d'aquesta publicació.

Qui dia passa any empeny
- Canet de Mar (Maresme)

Corro més que una barqueta i dono l'hora a la Barceloneta
- Barceloneta 5 - Calafell (Baix Penedès)

Em fa parlar el sol clar
- de les Penyes 3 - Calafell (Baix Penedès)

Cada dia si Déu vol jo descriu el pas del sol
- Josep Barcés i Barba 1 - Calafell (Baix Penedès)

Val més un quart d'enteniment que un any de vida
- Calvari 12 - Castell d'Aro (B. Empordà)

Les hores van dansant als pas dels astres
- Pl. de la Constitució - Castell d'Aro (Baix Empordà)

Segueix com jo ton camí i tindràs bon fi
- Castellbisbal (Vallès Occidental)

Ni tu ni jo tindrem corda si no és Déu qui se'n recorda
- Castellbisbal (Vallès Occidental)
- Can Xamai, St. Daniel 15 - Tordera (Maresme)

Soli Deo honor et gloria (Només a

Déu honor i glòria
- Plaça Major - Castelló (Plana Alta)

Ixcam, ixcam cap a fora que si les hores son passades amb dilicícia no és de gran conivença enceguerar-nos.
- Edifici de la Caixa d'Estalvis, Plaça Major - Castelló (Plana Alta)

Si a Cal Planes vas l'hora sabràs
- Cal Planes, Les Conilleres - Castellví de la Marca (Alt Penedès)

El sol surt per tothom
- Can Puig-Rodó - Castellví de la Marca (Alt Penedès)

Urget diem nox et dies noctem (*La nit empeny el dia i el dia, la nit*)
- Facultat de Ciències de la UAB, Bellaterra - Cerdanyola del Vallès (Vallès Occidental)

Quan el sol em tocarà sabràs l'hora que serà
- Sant Ramon 194-196 - Cerdanyola del Vallès (Vallès Occidental)

Solo el sol prueba mi utilidad
- Major 95 - Cervelló (Baix Llobregat)

Quan el sol riu d'alegria, jo dic les hores del dia
- Lluís Carulla i Canals 52 - l'Espluga de Francolí (Conca de Barberà)

El sol surt per a tothom

Fotografia panoràmica del Masnou. De Ramon

- Can Suc - Fogars de Montclús (Vallès Oriental)

**Tant en núvol com en clar
aquí pots fruitir del bon menjar**

- Rest. La Font de Cal Guàrdia - Fogars de Montclús (Vallès Oriental)

**Jo hi poso el temps
i tu l'has d'omplir**

- Cap Pipes, barri de l'Avellà - Font-rubí (Alt Penedès)

**Romeu que vas per la vida,
Camí del Regne del Cel,
Res en fórem tu ni jo
Sense Sol i sense Déu**

- Cal Romeu 3, 5 i 6 - Font-rubí (Alt Penedès)

**L'hora més fosca
és abans de l'alba**

- Torre "Els Ametllers" 16 - Gacerans

Volat irreparabile tempus (El temps

vola irreparable)

- Cal Font, barri el Puig 52 - Gelida (Alt Penedès) - Església de Sant Pere - Ripoll (Ripollès)

Déu vos guard

- Can Triola, Torre Malla 11 Palau Sacosta - Girona (Gironès)

**L'hora solar que veus és la de
Gualba**

- Ca l'Albanell, Bisbe Pous - Gualba (Vallès Oriental)

Can Sulé

l'hora i el bé

- Can Sulé - Gualba (Vallès Oriental)

Seguint el temps a l'hora de Gualba

- Casa de Jaume Salichs, Joan Ragué 11 - Gualba (Vallès Oriental)

**Beneït sia el sol.
Beneït sia el dia
i el Senyor
que ens l'envia.**

- Mas del Pla, Pla de la Torre - Gualba (Vallès Oriental)

**Compto el temps i el passat
de cara a l'eternitat**

- Església de Gualba, Joan Ragué - Gualba (Vallès Oriental)

**Jo sense sol i tu sense pa
no tenim demà**

- Carretera de Collblanc 28 - l'Hospitalet de Llobregat (Barcelonès)

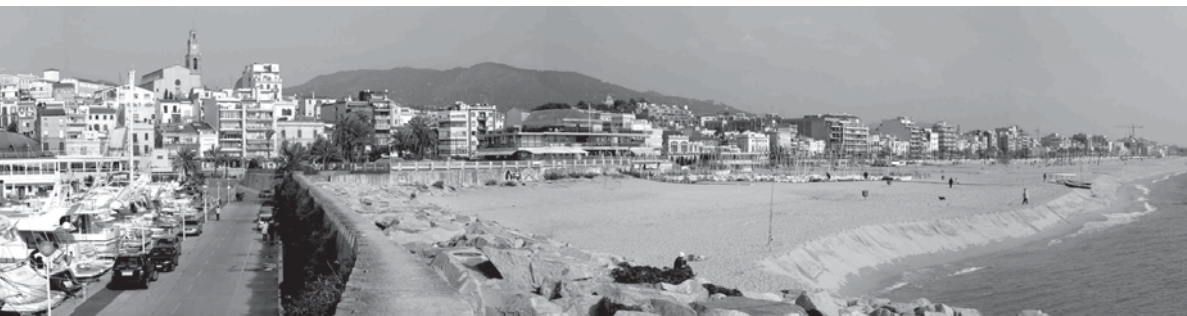
**La vida és temps,
el temps és vida**

- Escola Joan Miró, Europa 153 - l'Hospitalet de Llobregat (Barcelonès)

Em mou la llum

- Parròquia de Sant Sadurní de Collsabadell - Llinars del Vallès (Vallès Oriental) - "La Barberia", Sant Joan 58 - Matadepera (Vallès Occidental)

mon Boadella, tamany 150 X 17 cm. color Preu: 60 tel. 93 555 80 06

Esperança? En tot cas escrita des d'aquí

Els nostres dramaturgs són plens de virtuosisme i rauxa. Darrerament esdevenen finalistes o guanyadors del prestigiós premi d'escriptura teatral Marqués de Bradomín convocat des de Madrid (Injuve, Instituto de la Juventud). El 2005 el guanyà el vilafranquí Jordi Casanovas amb *Andorra* i el 2006 n'obtenien l'accèssit Josep M. Miró (Prats de Lluçanès, 1977) i Emiliano Pastor (Barcelona, 1985), i aquest 2007 també l'han aconseguit **Marc Angelet** (1977), per *Call Center* i Marta Buchaca (Barcelona, 1979) per *Plastilina de Miss Sunshine*. És justament el text *Call Center* d'Angelet (www.laguapa.net) que puja a escena aquest mes, al **Teatre del Raval** (www.teatredelraval.com)

(tel. 93 443 39 99), tot tocant al mercat de Sant Antoni (c/ Sant Antoni Abat, 12). Del 6 al 30 de març, amb interpretació de

Clara Puerto, Iñigo Aranburu, Carles Goñi, Joan Dausà, Oriol Roca i Gema Sala –i escenografia de Joan Ayala–, un centre de telemàrqueting serà l'excusa per parlar dels temps actuals i la vida laboral contemporània, dura i estressant. (De dijous a diumenge).

El mateix dia 6 –i també fins al 30– enceten també les funcions d'*Un fill, un llibre, un arbre* a la **Sala Tallers del Teatre Nacional** de Catalunya (TNC) (www.tnc.cat), que ha escrit un altre jove dramaturg nostre, **Jordi Silva** (Barcelona, 1973), on intervenen Pep Anton Muñoz –o per al públic més televident, el Peris, d'*El cor de la ciutat*– i Cristina Gámiz. Quines són les nostres manies i obsessions, per ser feliços? L'esperança és una eina o és un miratge?

Dia 7. Comencen les representacions a **La Villarroel** (c/ Villarroel, 87) de *Germanes*, escrit i dirigit per **Carol López** (Barcelona, 1969), amb interpretació d'Amparo Fernández, Maria Lanau, Montse German, Aina Clotet, Marcel Borràs i Paul Berrondo. Amb Txèkhov a la memòria, el muntatge ens apropa als secrets i alguna perversitat que amaguen els integrants d'una família. (www.lavillarroel.cat)

Catorze de març: arriben al **Teatre Romea** *Los persas. Réquiem por un soldado*. **Calixto Bieito** dirigeix alhora que signa la dramàturgia conjuntament amb **Pau Miró** (Barcelona, 1974) d'una actualització –en castellà–

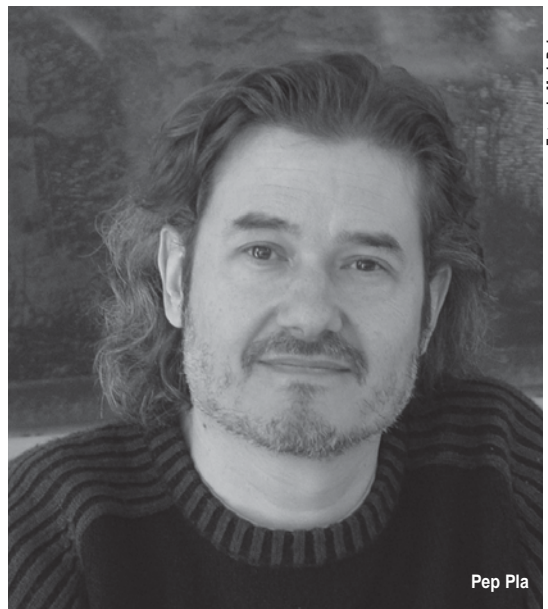
d'Èsquil, que ens permetrà recuperar per a la Ciutat Comtal l'actriu Natalia Dicenta.

Pràcticament tot el mes, fins al diumenge 23, podem evadir-nos a la recerca d'algun reflex de la felicitat, tot acudint al Teatre Tívoli (c/ Casp, 8), on es programa *Bollywood. The Show*. Tot conjugant dansa, teatre, música i cinema, es

rescaten les coreografies i bandes sonores més famoses de la cinematografia índia.

El 27 de març (i fins al 27 d'abril) la **Sala Petita del Nacional** (TNC) proposa *L'home, la bèstia i la virtut*, de **Luigi Pirandello** i amb direcció de **Pep Pla**. En Paolino, la senyora Penella i el seu marit entren en joc: es pot articular una trobada eròtica entre la senyora Penella i el seu rude i mariner marit? Què fem si el fill serà d'un altre, en aquest cas, el professor respectable enamorat secretament de la Penella? On queda l'esperança si no som capaços de trencar les convencions?

Fotos de M. J. R. Lucas

Pep Pla

Cròniques

Conferència

“LES QUATRE COLUMNES DE CATALUNYA”

per Joan Muray - Vocal de Cultura

Les quatre columnes catalanes en una imatge virtual

El dissabte 16 de febrer vam poder gaudir de la conferència que ens va donar Jordi SALAT i ORTEU, autor del llibre “Les quatre columnes catalanes”, on exposa el projecte que féu l'arquitecte i president de la Mancomunitat de Catalunya, Josep Puig i Cadafalch, per a Montjuïc.

El projecte preveu restituir-les al seu lloc, l'esplanada de la font màgica de Montjuïc, on lluirien tenint al fons el Palau Nacional i els nou raigs amb els colors de la bandera de Catalunya, tal com ja havíem escrit al butlletí 215, de març del 2005, on ens adheríem a la campanya que hi havia i hi ha encara. Aquestes columnes, com d'altres coses que van apareixent, foren enderrocades pel dictador Primo de Rivera el 1928, ja que representaven massa clar un símbol de catalanitat.

Bé doncs, el conferenciant, Jordi Salat, ens féu una esplèndida dissertació del projecte de Puig i Cadafalch, que no només se cenyia a les columnes sinó a un ampli ventall de construccions, que haurien fet de Montjuïc una veritable acrópoli catalana. Una meravella massa bonica i clara com perquè ni el dictador ni cap demòcrata de més enllà de la Sénia ens deixés ni ens deixi fer mai, si més no com estem ara. Tampoc no ens enganyem, no cal anar a fora per trobar contraris, fins i tot dels qui es diuen catalanistes.

La magnífica oratòria de Jordi Salat ens va endinsar en tot un món simbòlic i filosòfic, avalat per grans pensadors com Alexandre Deulofeu i Francesc Pujols, que aquests sí que ho tenien clar. I també al món religiós i espiritual d'altres temps, cultures i civilitzacions, que ens poden semblar remotes, però que són ben properes, tant que, sense adonar-nos-en, les portem a dins.

Baixant a terra, diguem que el problema actual són els entrebancs que hi ha, per part dels polítics, per a la restauració al seu lloc original, ja que ells voldrien posar-les de costat i no de front per així aigualir-ne el simbolisme i alhora quedar bé amb els seus caps de l'altiplà i amb els cervells clars que hi ha aquí. Allò de rentar-nos la cara amb un drap brut.

Els cervells clars d'aquí són tant les persones que hi ha lluitat abans i ara com les associacions que ho propugnen i les

que s'hi han adherit, que per sort són força, tot i que la força la tenen els enemics.

Com a final, només un plany, el poc interès públic dels masnovins per afers com aquests; és com si no anés per a ells, com si ja ho fan els altres, el cas és no moure el cul de la cadira davant de la caixa tonta.

Els s'ho van perdre, ja que fou d'allò més instructiu, però llàstima per Catalunya.

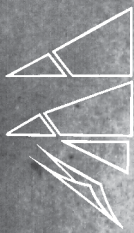

Imatge d'arxiu de quan s'enderrocaren a l'any 1928

Les quatre columnes catalanes al dibuix del projecte d'acròpoli catalana dissenyat per Puig i Cadafalch.

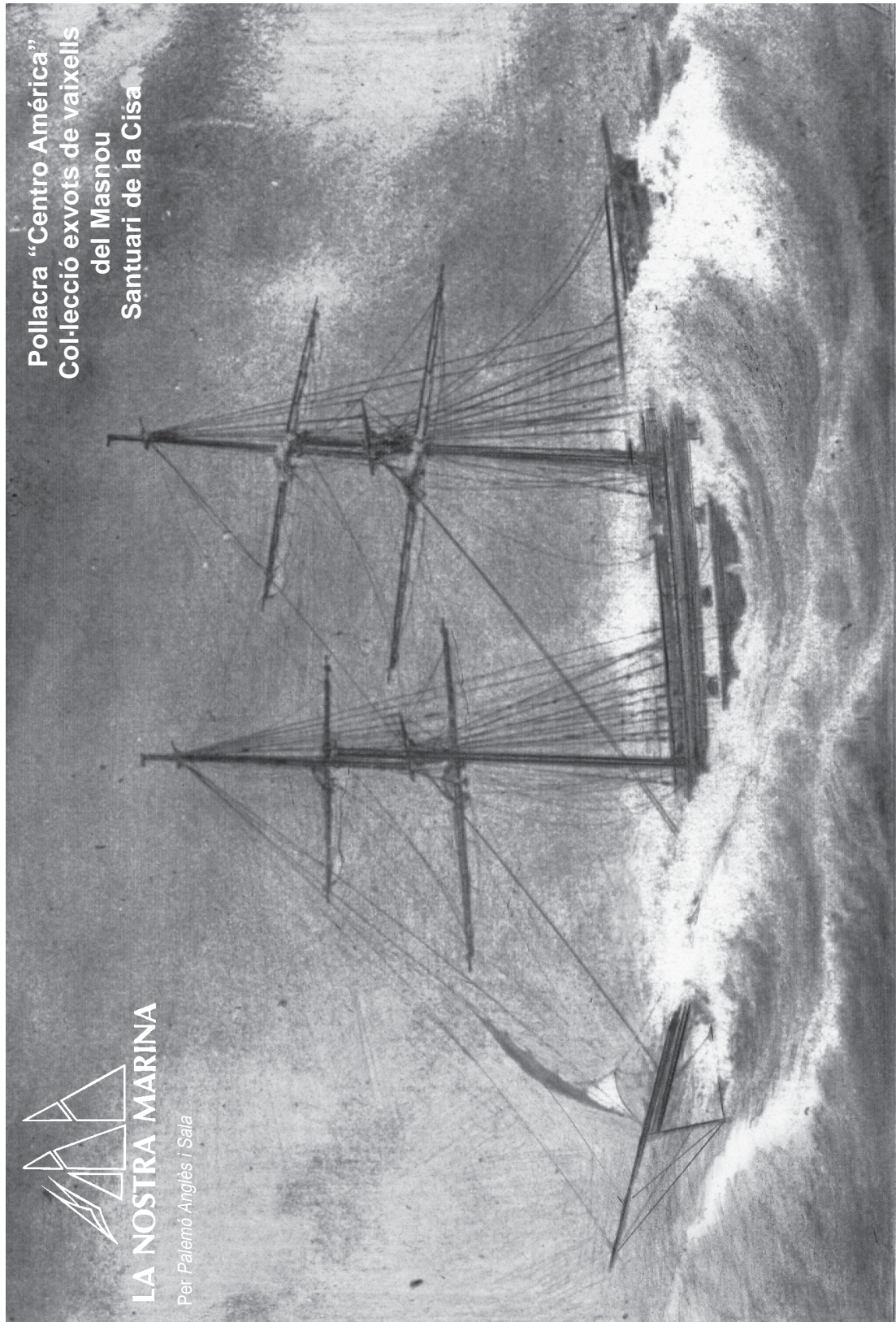

LA NOSTRA MARINA

Per Palermo, Anglès i Sala

**Pollacra "Centro América"
Collecció exvots de vaixells
del Masnou
Santuari de la Cisa**

CONSUMERS
ARTECO

Pl. Marcel·lina Monteys, 1
Telèfon/fax: 93 540 39 06
08320 EL MASNOU

SALA
AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

60è ANIVERSARI

Joaquim Moliney
Artesans des de 1948
Galeria d'art
en cristall

Per celebrar-ho i en homenatge a l'esforç i la dedicació de dues generacions de talladors i per descomptat a la lleialtat dels nostres clients, ara, fins a finals de mes, podeu gaudir d'un **20%** de descompte en tots els nostres articles a més a més del **50%** en el nostre apartat de contínues ofertes.

Tallat i gravat en cristall buit i pla. Disseny propi. Sant Miquel, 24 · 93 555 69 92

CIIPGA

CENTRE MÈDIC PERE GRAU

Pere Grau, 40
93 555 35 78 /36 58

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

Jaume I, 112
93 555 80 06/16 59
08320 El Masnou · El Maresme

Lluís Valls Marí

PIM-PAM

Roba i complements per a nens

St Miquel, 44
93 540 97 55 el Masnou

Es traspassa la botiga

1958-2008 50 ANYS

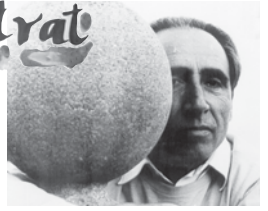
**ATENCIÓ JOVES NASCUTS
AL MASNOU L'ANY 1958
US CONVOQUEM EL PROPER
DIUMENGE 13 D'ABRIL A LA
PLAÇA D'OCATA A LES 12
DEL MIGDIA. ENS FAREM
UNA FOTOGRAFIA DE GRUP I
ENS CONEIXEREM**

Petit Diccionari i il·lustrat i comentat per Joan Comellas

Joan Comellas i Maristany. (El Masnou, Maresme 1913-2000)

Músic, pintor i ceramista

Mas Rabassa / Masmorra

Mas Rabassa .-

Geog. PAGESIA del districte municipal de Tamarit i Tarragona en la part baixa del Camp, altitud 30 m. Dins les seves terres hi té la Torre dels Escipions, ran de la carretera de Barcelona a Tarragona i unes làpides romanes en el frontis de la torre de defensa.

Res m'agradaria tant com tenir a casa meua la Torre dels Escipions. Facis càrrec el lector del que això representa. No és precisament perquè hi hagin passat els Escipions, encara que aquest fet és prou important per fer morir d'enveja els nous rics de Texas. No és tampoc perquè en aquesta històricament trasbalsada terra catalana hi hagin passat

mil exèrcits i s'hi hagi vessat cascades de sang, moltes vegades inútil i poques fecunda. No és tampoc perquè la Torre hagi servit de defensa per l'exèrcit de l'imperi. Tot això no és més que les runes de l'orgull. És la pedra humil i solitària, desafiant els temps, els sols, les pluges i els vents lo que jo, si en fos propietari, estimaria. Cada dia a

l'hora baixa quan l'or solar despedint-se acaricia el paisatge, m'agradaria apoiar el cap a la pedra augusta i escoltar lo que silenciosament em diria.

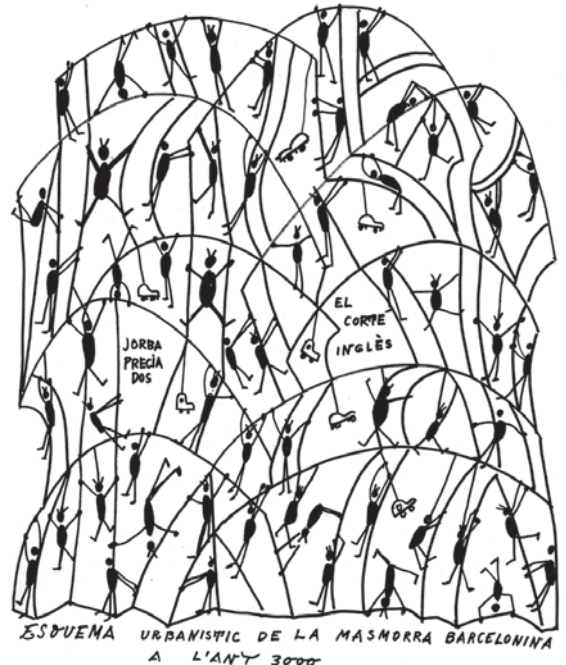
¡Quina emoció més consoladora proporciona la pedra sola que fou edificada per a recordar una efemèride quan els motius s'ha enfonsat dins al pols de la història!; llavors quest món callat diu les eternes paraules, llavors venen al seu redós els poetes peregrins acompanyats dels ocells i les bèsties del bosc, venen per entonar un cant secret.

Masmorra.

- f. Presó subterrània

Subjectivament la ciutat és com una masmorra, els presoners treballant un programa d'hores quasi bé tots el dies de l'any; s'apleguen tots en una falsa llibertat, pensen i actuen quasi col·lectivament.

I és manifest quan la presó s'obre pel mes de juliol cap als grans horitzons estiuencs la turbamulta de racionals surt d'una manera atropellada més com un allau que com un ordenat ramat, i pel setembre torna al cercat de ciment, asfalt, ferro i plàstic per agitar-s'hi com una immensa termitera, sempre un any més fins a deixar-s'hi els ossos en la fosa comú.

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Per Carles Maristany

Coses de l'avi Carlets

L'altre dia, amb ocasió d'anar a Mataró per visitar una col·lecció de pessebres artístics, diorames i de figuretes de fang, en arribar vam preguntar a uns mataronins la ruta més favorable a seguir per arribar-hi, ja que nosaltres anàvem perduts. Ells, molt amablement, van oferir-se d'acompanyar-nos-hi, ja que també anaven en aquella direcció.

Ja a bord del seu cotxe, la conversa es fa amena i va passant d'un tema a l'altre de manera molt distesa i relaxada. Fins i tot fan una mica de "cicerone" allargant el recorregut a fi de mostrar-nos el parc i la part alta de la ciutat moderna.

Abans d'arribar al nostre destí, l'antic edifici de la presó i ara seu de l'esmentada exposició, la conversa recau inquirint sobre el nostre poble i lloc de residència.

– Som del Masnou –els dic.

– Conec molt bé el Masnou. De jove feia de representant de comerç, de viatjant tal com sol dir-se. Vaig fer-hi bons clients i amics; recordo amb un xic d'enyorança en Ballester i en Comerma especialment pel volum dels seus negocis i el bon tracte que tinguérem.

– En Comerma era molt amic del meu oncle, que també era "tocinaire" i pescador, en Juan de Can Carlets. El vas conèixer com a botiguer?

– Doncs no, d'entrada.....no el recordo.

La conversa segueix sobre els barris antics de vora mar, sobre oficis cada dia més precaris, la venda del peix de platja, els marxants i àdhuc les formes modernes avui dia de comprar per Internet.

Llavors la concebuda llumeta encén llunyans records d'infantesa, que ja han passat a ser història.

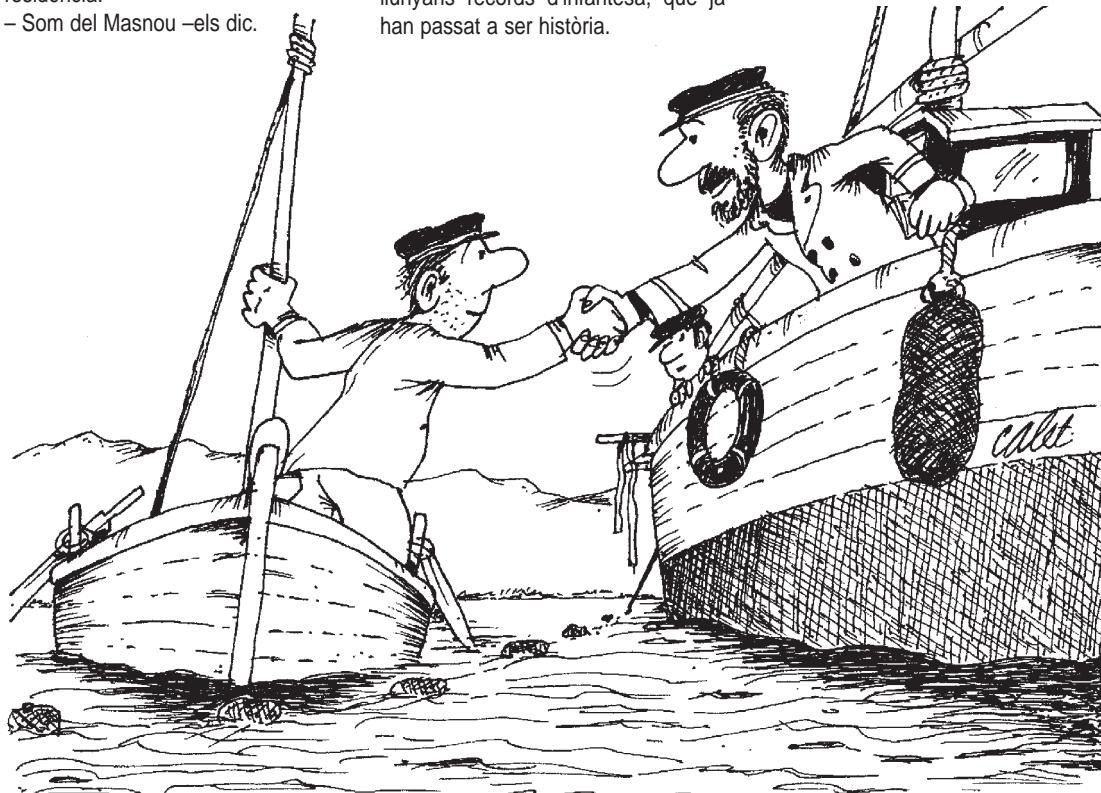
– Voleu que us conti la peculiar manera de comprar unes xarxes en temps de l'avi?

– Si us plau!

– Doncs segueixo. Diguem que la cosa no és res de l'altre món, però el final és inesperat i fins avui mateix mai no he tingut coneixement d'una compravenda tan sorprenent. L'acció tenia lloc dins la mar entre dues barques i els dos patrons que les comandaven. Prosaic, idíl·lic segons s'ho miri, però el fet és ben curiós. Anava així:

Quan l'avi preveia que per a la propera temporada de les sèpies que s'apropava li mancava l'ormeig corresponent, es posava en contacte amb algun dels pescadors coneguts de Mataró i els proposava la compra de les peces sipieres de la temporada anterior.

Les armadores i adobadores mataronines tenien molta requesta en tot el litoral maresmenc i els pescadors, especialment els qui portaven molta llagada, volien treballar sense gafets, sempre a toc de nou. És per això que, passada la temporada de pesca, feien

repassar les xarxes i les posaven en venda. La cosa anava així: veurem si sabré explicar-ho:

L'avi anava a Mataró i veia "in situ" l'ormeig. A tenir en compte era veure la qualitat del suro i l'estat des ploms, les brases de llargària (de 30-33) i les malles d'alçària que portaven, si les tresses eren de cànem o d'espart i si havien servit més d'una temporada. Revisar si el tel del filat i els trasmalls havien sigut curiosament repassats. El cotó en què llavors es treballava, el Jumel, podia durar, ben cuidat, tres, màxim quatre temporades; però una badada, p.ex. deixar les peces humides dins de la barca un dia de sol i forta calor amb els quaters tancats, la temperatura, la calor que podia assolir dins el buc feien que la xarxa fes una "bullida" i el fil quedava podrit. Tant és així que, si posaves l'índex i el polze dins d'una malla prement-los i els separaves fent una lleugera pres-

sió, el fil cedia sense quasi oposar resistència. La xarxa llavors es feia inservible, la feblesa dels fils no podien ja retenir cap peix o sèpia i s'escapaven tot trencant la malla i deixant un forat com a constància del seu escàpol.

Bé... vist el gènere i acordat el preu, es parlava de la forma de transport. La transacció podia ser així:

El mataroní calaria les peces triades (si Déu vol i fa bo) el dia tal a la posta de sol, posem per cas al davant de la riera de Teià en un fons de set brases i cap a garbí. És un dir...

Els patrons es trobarien ja de dia clar, a la matinada de l'endemà, i el comprador (l'avi) li pagaria l'ormeig i llevaria les xarxes; però, i el peix? La xarxa era el preu ja estipulat; el peix, però, eren figures d'una altre paner.

– Com vols fer-ho això, Carlets?, ho vols amb peix o sense peix? Parlem-

ne....

La sort tinguda en dies anteriors, les possibilitats que presagiava la diada, ser o no vigília de festa o celebració litúrgica, que encaria el preu de mercat a causa de l'abstinència, podien encarrir o abaratir el gènere, segons s'escaigués.

Un estira i arronsa era peremptori i aviat s'arribava a un acord satisfactori per a cada banda. Com sempre quasi! El mataroní feia proa cap a llevant ja amb els calerons a la butxaca de l'armilla.

L'avi Carlets llevava la xarxa i ben segur que fins a la fi i després d'haver fet el recompte de la pesquera no estava del tot tranquil, dubtant d'haver-ne ofert massa diners.

P.E. En acomiadar-nos ens van dir que aquest fet els semblava força interessant i això m'ha animat a fer-vos-el saber. Perdoneu l'atreuiment!

Talleu i feu-nos-ho arribar per correu o personalment al carrer Dr. Agell, 9 - 08320 el Masnou

Vols fer-te soci de Gent del Masnou?

BUTLLETA D'INSCRIPCIÓ

Nom i cognoms: .....

Adreça: ..... **DNI:** .....

Data de naixement: ..... **Telèfon:** .....

Nom i cognom cònjuge / parella: .....

Adreça electrònica (e-mail) .....

Quota anual: 25,50 € (Revisable anualment amb l'IPC)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA .....

Autoritzo el pagament de les quotes de Gent del Masnou amb càrrec al meu compte / llibreta:

Banc / Caixa ..... **Adreça** .....

Núm. de compte / Llibreta Entitat / oficina / D.C. / núm. de compte

.....

El Masnou.....de.....de.....

Signatura autoritzada

Exposicions

Fins al 14/3

"Un quadre o una història", del taller de Queralt Viladevall

Del 15/3 al 4/4

Pintures de Frederic Burnat

Del 5/4 al 2/5

"800 aniversari del naixement del comte-rei Jaume I, el Conqueridor". Exposició monogràfica.

Col·leccionisme

**TROBADA MENSUAL D'INTERCANVI
DE PLAQUES DE CAVA**

(cada segon dimecres de mes)

Dimecres 12 de març, de 7 a 9 del vespre

Coral Xabec

Propers concerts

Diumenge 16 de març:

Participació de la coral a la Missa de Rams. Parròquia de Sant Pere del Masnou.

Diumenge 30 de març, a la una del migdia:

Concert a l'Església de Mar, a Vilanova i la Geltrú.

LA CORAL XABEC DEMANA CANTAIRES

La Coral Xabec, de Gent del Masnou, porta ja una trajectòria musical de més de tretze anys.

La directora, Montserrat Llagostera, i els cantaires us convidem a formar-ne part. Tothom qui hi estigui interessat hi serà ben rebut.

De manera especial ens calen veus d'homes, tant de tenors com de baixos.

Els assajos ordinaris són el dimarts de dos quarts de deu a dos quarts de dotze del vespre. Hi ha també assajos per veus algun dijous de dos quarts de deu a les onze.

Animeu-vos-hi i veniu a provar la veu qual-sevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

L'endevinalla

per V.D.R.

Entre reis i cavallers
s'hi estableix una gran guerra,
hi viuen amics i contents
mentre volen dominar la terra.

Resposta: socres,p'oc!

CONVOCATÒRIA ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DE L'ANY 2008

D'acord amb el que disposen els estatuts de Gent del Masnou, a través de la present es convoca l'**Assemblea General ORDINÀRIA** per al diumenge **dia 27 d'abril del 2008**, a les 12 del migdia, al local social, carrer Doctor Agell, 9.

PROPOSTA D'ORDRE DEL DIA

- 1/ Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de les Asemblees Ordinària i Extraordinària de l'any 2007.
- 2/ Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2007 (*)
- 3/ Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2008 (*)
- 4/ Presentació de la memòria de l'any 2007 i projectes per al 2008
- 5/ Sugeriments i preguntes

(*) L'estat de comptes del 2007 i el pressupost del 2008 seran al local social, a partir del dia 27 de febrer, a disposició de tots els socis per a la consulta i estudi previs.

D'acord amb els estatuts, es poden presentar, amb el suport mínim de 10 socis, al·legacions i mocions a la proposta de l'ordre del dia de l'Assemblea Ordinària i incloure-hi nous punts, fins a 30 dies abans (27 de març, data límit) del dia de celebració de l'Assemblea, mitjançant escrit adreçat a la Secretaria de l'Associació.

Cordialment,

Joan Casals i Agustí President de Gent del Masnou

Arran de sòl

Per Pledebuit

Quan llegiu aquesta columna, vosaltres, bípedes, estareu a punt d'exercir el dret a votar. Jo, un pobre quisso, no el tinc i m'he de conformar a donar-vos la *tabarra* mes sí i mes també. És l'únic dret o, millor dit, l'únic consol que em queda.

I, com ja he fet altres cops, al meu magí de ca, tot i que sembla buit, hi bull un munt de coses; entre elles moltes preguntes que des d'aquí llanço als qui podrien respondre-les.

Però no espereu pas que ho facin, prou feina tenen a mantenir-se a la *poltrona* i procurar pel seu partit (que és *lo* primer, el més bàsic) tot i que en temps de campanya electoral (que sembla sempre) ens diguin que el que volen és el nostre bé i el del poble, país, etc.

Tampoc no espero que ho feu vosaltres, lectors d'aquesta secció, ja que altres vegades us he demanat la vostra col·laboració per mitjà de cartes a la bústia i, ai las, encara és hora que n'hi hagi sortit cap. Massa feina, oi?

Bé, anem per les preguntes. Són aquestes:

- Per què a l'obra que s'està fent a l'antic mercat, de tant en tant els responsables ens fan fer una "excursió de muntanya" per indrets de la vila en força mal estat, sobtades pujades i escales ben dretes, així com baixades força perilloses i plenes de merda?

- Per què no podrien habilitar que, mentre dura el tall, es passés per la carretera, que també tallen?

- Per què, si més no, no podrien posar-se els indicadors i els qui avisen un tros abans, com per exemple al xamfrà de l'av. del Carme i a la plaça de la Llibertat, per així poder fer l'"excursió" per uns carrers menys pesats per a la gent gran i els qui van amb cotxets de criatures o carros de la compra?

- I per últim (d'aquest tema). Per què els qui, representa, informen del canvi d'itinerari són tan mal educats que t'ho indiquen pitjor que si fossis una andròmina?

I referit al vostre dret a votar, cada cop que ho feu em faig també un munt de preguntes, com:

- Com és que hi ha tant d'absentisme?

- Com és que aquests no ho fan en blanc, cosa que, si més no, és més una mena de protesta?

- Com és que (en campanya) són tan simpàtics, fan petons als nens i donen la mà a les peixateres?

- Com és que, un cop tornats a la *poltrona* o aconseguida de nou, s'obliden tant del que havien promès?

- Com és que tenim una classe política (a tots nivells) que sembla sorda al sentit comú i a les necessitats del poble, i que fins i tot es pensa que ens mamem el dit?

- Per què? Per què? Per què? (i no acabaria).

Bé, ja ho veieu, preguntes i més preguntes, i les respostes aneu-les a cercar a *marc*.

Apa, bup, bup.

SETMANA SANTA 2008 COMUNITAT PARROQUIAL DEL MASNOU

16 de març, Rams, Diumenge de La Passió del Senyor

HORARI DE MISSES:

9 St. Pere, 10 Casa Benèfica, 11 Mare de Déu del Pilar

11'30 St. Pere (amb la participació de la coral Xabec)

11'30 Sta. Maria de Maricel, 13 Sta. Maria d'Ocata, 19'30 St. Pere

A totes les misses hi haurà benedicció dels rams

19 de març Dimecres sant

CELEBRACIÓ COMUNITÀRIA DEL SAGRAMENT DE LA RECONCILIACIÓ 20'30 a Sant Pere

20 de març Dijous Sant

CELEBRACIÓ DE LA CENA DEL SENYOR 20 a Sant Pere.

Vetlla de pregària i adoració 23 a Sant Pere

21 de març Divendres Sant

CELEBRACIÓ DE LA PASSIÓ I MORT DEL SENYOR 12 a St. Pere

18 VIACRUCIS

Recorregut: la estació, església de Santa Maria de Maricel, 2a i 3a estacions, carrer del Berguedà, 4a estació, Cementiri

De 5a a 10a estació, carrer Joan XXIII, 11a estació, carrer Buenos Aires, 12a estació, Casa Benèfica, 13a i 14a estacions, Sant Pere

22 de març Dissabte Sant

9 LAUDES a St Pere, VETLLA PASQUAL 23 A St Pere

23 de març Diumenge de Pasqua

HORARI DE MISSES

10 Casa Benèfica, 11 Mare de Déu del Pilar, 12 St. Pere, 12 Sta Maria de Maricel, 13 Sta Maria d'Ocata, 19'30 St Pere

AMICS I ANTICS ESCOLTES DEL MASNOU

Passejada

el Masnou Vallromanes

Dia 30 de març a les 8 del matí a la plaça dels Cavallets.

Es donarà un itinerari i es faran parades per explicar els diferents llocs per on passem. En arribar al lloc de destinació es donarà esmorzar. Temps aproximat: 5 hores. Recorregut: 15 km. Dificultat mitjana. Cal portar roba d'abric per al fred i pluja. L'activitat és oberta a tothom.

MASNOU.COM

WWW.EL

Portal social

Jordi Viñas Tremols
686 07 87 34

Ceigrup
Immobiliarias

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou - www.meslloc.com

T/ 93.555.69.03

Finques Puig S L

Serveis immobiliaris en general

Administració i **API**

venda de pisos, cases i rústiques.

Propietat horitzontal
Assessoria jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou

Tel. 93 555 10 60 / 17 61 • info@finquespuig.net

AI

ASSESSORIA IGLESIAS

FISCAL. LABORAL. COMPTABLE
ASSEGUANCES
GESTIÓ IMMOBILIÀRIA
DECLARACIONS DE RENDA

Sant Miquel, 21, A, baixos • 08320 El Masnou
Tels. 93 540 40 53 • 39 95 • fax. 93 540 40 53

A T
àngel tena
JOIERS

Ens hem traslladat al carrer Pere Grau 14, al costat de Mobles Vilalta

Pere Grau, 14 · El Masnou · 93 555 64 51

E S P E C I A L I S T E S E N D I A M A N T S

Agrupació Sardanista del Masnou

36è Aplec del Masnou

29 i 30 de març del 2008

Programa:

Dissabte 29 a les 7 de la tarda al 2n.pis de Can Malet

Presentació del llibre disc: Núria Feliu recita las sardanes més populars.
Amb **Núria Feliu** i **Lluís Subirana**, escriptor i especialista en el món de la sardana.

Diumenge 30. Aplec del Masnou

A partir de les 11 del matí al pati del Casino amb les cobles: **Marinada**, i **Jovenívola de Sabadell** a la tarda a partir de les 4 les mateixes cobles i a més a més **La principal del Llobregat**, amb concurs de colles improvisades, rifes i premis per a tothom.

Al migdia Dinar de Germanor

Arrossada sardanista, pollastre al forn amb suquet i xampinyons i gelat,
pa, vi, aigua, cafè i gotes. **Preu 15**

Venda de tiquets a: Caixa de Girona **2030 0191 33 3300001585**.

També a **Relotgeria Fama**: Navarra, 46 · 93 555 06 96 i **La Barberia**: Pere Grau, 110 · 93 540 71 59

Fira d'artesanía tot el dia. Organitzada per la Colla de l'Hort

La Junta de l'Agrupació convida al poble del Masnou a participar en aquesta festa per fer-la, entre tots, més gran i més bella

La nova Junta de l'Agrupació, d'esquerra a dreta: Jaume Grané i Tabaras, **vocal**. Anna Ma. Mora i Porta, **secretària**. Francesc Castell i Calvet, **tresorer**. Carme Pruñonosa i Amador, **presidenta**. Senen Masoliver i Mayor, **sotspresident**. Angelina Fabregat i Vidal, **vocal**. Pilar Mari i Juanola, **vocal**. Josep Ma. Compte i Martínez, **vocal**.

Hi col·labora

Ajuntament del Masnou